

COLORJEVE INFORMACIJE

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA COLOR MEDVODE

Leto XVIII.

MAJ 1989

||263360

Št. 5(196)

Ambienta in Color

Nekaj pove že ime, vendar pa kot vsaka ženska nekaj skriva še zase.

Ambienta je mednarodni sejem pohištva, spremljajoče industrije in notranje ureditve, torej specializirani sejem, ki združuje industrijske proizvajalce in obrt.

Color se je letos prvič pridružil pisani družini, med katero prevladujejo proizvajalci pohištva od Gevgelije pa do Mojstrane.

Med razstavljenimi eksponati je bilo nekaj res visoke kvalitete, ki bi jih lahko brez sramu postavili poleg priznanih evropskih pohištvenikov. Znane hiše kva-

litete, ki tudi na zahtevnejših tržiščih uspešno nastopajo, vsekakor niso razočarale.

Meblo s spalnicami, Marles s kuhinjami, Lipa s kuhinjami in kopalnicami ter Lesnina, so poleg zagrebškega Šavriča in redkih Šipadovih članic pokazale največ.

Barvarji smo bili v manjšini, saj se je poleg nas od 40 odzval le Chromos in avstrijski Henelit, ki vse bolj prodira na naše tržišče.

In kje je na tem področju trenutno Color.

Naš razstveni prostor je ponujal pe-

stro podobo: od okenskega krila do unikatnega pohištva arhitekta Burgerja. Precejšnjo pozornost je vzbujal stol Omega v metalizeju novomeškega Novolesa in razstavljeni panoji posameznih sistemov površinske zaščite; od nitra, kislino-trdečih Hafrola in Rapida, poliestra in poliuretanov v naravni, luženi in pigmentirani izvedbi.

Sejem bil je živ, sicer le dva dni, vendar tokrat bolj intenzivno. Priložnost torej za sestanek z našimi kupci, srečanje z znanci, navezavo stikov s potencialnimi strankami.

Nova Colorjeva počitniška kapaciteta — apartma v Atomski vasi v Podčetrtku

Ponedeljek, 24. 4. 1989!

Čudno kajne, da kar z datumom začenjam kratek sestavek o naši novi počitniški kapaciteti v Atomski vasi. A mislim, da je pomemben, tako za DO Color, Odbor za družbeni standard in seveda predvsem za delavce naše tovarne.

Ta dan smo člani Odbora za družbeni standard v imenu DO Color prevzeli res prijeten apartma v Atomski vasi. Obljubljani datum prevzema se je malo zavlekel, toda kljub zamudi smo bili veseli najnovejše pridobitve. V nekaj stavkih bi vam rada apartma predstavila, prav tako njegovo prijetno okolico in seveda tudi naše prve vtise.

Kar okrog 35 hišic v ličnem alpskem stilu, z okusno obdelano zunanostjo (mnogo lesa, balkonov, polknice itd.) je „pripetih“ v pobočje pred gozdom, ob glavni cesti, nasproti hotela v Podčetrtku. Hišice so različnih velikosti in seveda, zato se tudi razlikujejo po številu stanovanj.

Colorjevo stanovanje ima 35 m² bivalne površine in je v hiši, v kateri je nekaj takšnih in podobnih stanovanj. Zelo prijetna je mala kuhinja z jedilnim kotom, spalnica z dvema pogradoma in barvno TV, sanitarije s tuš kabino in predprostor s telefonom (telefon trenutno še ni v uporabi — problem s centralo). Prijeten občutek domačnosti pa mu daje lepo, svetlo, „masivno“ pohištvo.

Napa skupna hišica stoji blizu gozda, istočasno pa tik nad centrom Atomske vasi. V ožjem centru vasi je predvidena trgovina s prehrabnimi artikli, prostor za predstave (odprta ploščad) in restavracija. Seveda, vsa dela še niso zaključena, kajti plan je bil dokaj široko zastavljen in kot ponavadi jih je tudi tu prehitel čas. V neposredni bližini novega naselja se trenutno nahajajo golf in tenis igrišča. Ta bodo predstavljena pod glavno cesto, na njihovo mesto pa nameravajo postaviti kompleks s plavalnim bazenom (o tem smo že pisali v Colorjevih informacijah). Izgradnja le teh se bo pričela meseca junija in obljublja, da bodo v nekaj mesecih dela tudi končali. Do izgradnje velikega plavalnega kompleksa je možna uporaba bazena v samem hotelu in prav tako v obeh odprtih in enega pokritega v samem campu v Podčetrtku, ca 500 m pred Atomsko vasjo.

Mislim, da smo lahko delavci kar zadovoljni z našimi počitniškimi kapacitetami. Glede na nekatere DO je naša tovarna imela že do sedaj kar lepo število camp prikolic in nekaj lepih zidanih objektov. A vsemu temu se je pridružil še majhen, a lep apartma v Atomski vasi, katerega bomo lahko obiskovali skozi vse leto in v njem in njegovi mirni okolici preživeli mnogo prijetnih dni.

Da, ponedeljek je bil topel, sončen dan. Še lepši se nam je zdel, prav gotovo, tudi zaradi prijetnih vtisov po ogledu novega naselja.

vm

AQUALES

Nekaj počitniških nasvetov za bolnike z visokim krvnim tlakom

Ker je povišan krvni tlak eno od najpogostejših ugotovljenih obolenj ob preventivnih zdravstvenih pregledih, bodo spodnji nasveti mogoče komu koristili.

Zdravila, ki vam jih je predpisal vaš zdravnik, morate redno jemati tudi na dopustu. Posledica prekinitve zdravljenja ni le zvišanje krvnega tlaka, temveč tudi razvoj odpornosti proti predpisanim zdravilom.

Če boste preživljali dopust v vročih krajih, je treba upoštevati vročino in močno znojenje ter zato znižati dozo zdravil. Poleg zdravil se je tudi v tem času potrebno izogibati dodatnim rizičnim dejavnikom za pritisk: kajenje, kuhinjska sol, prevelika telesna teža in vsakovrstno pretiravanje. Pri izbiri kraja počitnic je treba upoštevati višino pritiska. Bolniki, pri katerih diastolni (spodnji) krvni tlak ne presega 115 mmHg in imajo blažje spremljajoče pojave zvišanega tlaka (težka sapa ob naporih, vrtoglavica, utrujenost), se priporoča blago sredogorsko podnebje, pa tudi obmorsko in visokogorsko. Za bolnike s stalno višjim diastolnim (spod-

njim) tlakom in znaki napredovane bolezni je primernejše gozdno sredogorje (nadmorska višina 400—1200 m). Zanje tudi niso priporočljiva dolga potovanja.

Stopnja okrevanja je največja tretji teden dopusta. Podaljšanje učinka ne povečuje. Krajši dopust pa posebno pri starejših, ki se težje prilagajajo spremembam okolja, ne da zaželjenega učinka. Optimalno bi bilo dopust razdeliti na dva dela po tri tedne v prehodnih obdobjih (pomlad, jesen). Za bolnike z blažjim pritiskom (diastolni do 115 mmHg) je priporočljiv aktiven dopust, ker telesni treningi zmanjšujejo sistolični (zgornji) pritisk. Niso pa priporočljivi tekmovalni športi in taki, ki obremenjujejo živčni sistem. Več gibanja pomeni tudi izboljšanje duševne aktivnosti. Potovanje na dopust in nazaj naj bo tako načrtovano, da je že del dopusta, torej oddih. Posebno naporno je potovati zadnji delovni dan zvečer ali celo ponoči, poleg tega pa je ob tem večja nevarnost nesreč.

Radica Kodrič Premrl

Izredna nagrada Mariji Petek

Color ni bil nikoli radodaren s podeljevanjem priznanj za izredne zasluge. In prav je tako. Toda ne bi bilo prav, če bi pri tem obšli Marijo Petek. Ona je v tridesetih letih svojega službovanja dala Colorju neprecenljiv prispevek.

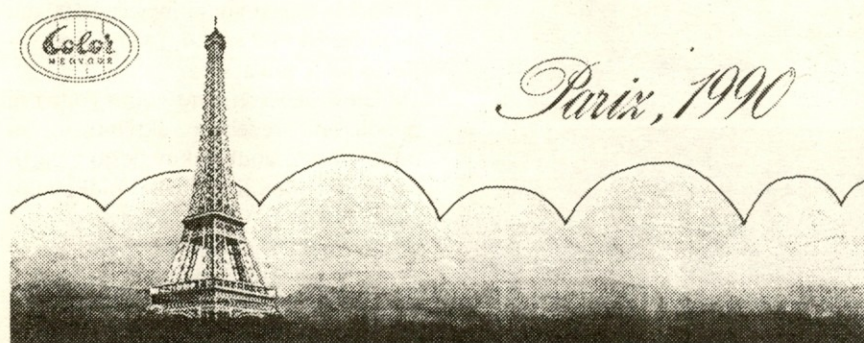
Z doslednostjo in natančnostjo, ki sta njeni najbolj značilni odliki, je v začetnem obdobju v šestdesetih letih obvladovala našo kontrolo. V tem času je bedela nad vzgojo laboratorijskih kadrov. Bila je eden začetnikov oblikovanja standardov za testiranje premaznih sredstev ne le v Colorju, ampak tudi v Jugoslaviji.

V drugi polovici svojega delovanja je svoje znanje usmerila na razvojno področje, kjer je prevzela enega najpomembnejših segmentov: zračno sušeče barve, s katerimi smo in še pokrivamo gradbeništvo, široko potrošnjo, stavbno pohištvo in tudi del kovinske industrije ter antikorozijske. Syntoli, Colomini, Hidrocoli, kot najbolj znani in pomembni, so postali zaščitno ime Colorja na domačem in tudi tujem trgu. Predstavljajo okostje našega programa ne le po količini, ampak tudi profinitni stopnji.

Mariji Petek je bila izplačana nagrada v višini 3.000.000 din.

Akcija sindikata — zbiranje denarja za sindikalni izlet

Po uspešnih ogledih evropskih velemest Budimpešte, Prage, Istambula in letos Aten, bo sindikat poskušal naslednjo pomlad organizirati večdnevni izlet v eno najlepših evropskih prestolnic PARIZ. S tem naj bi se marsikomu uresničile mladostne sanje povzpeti se na Eifflov stolp, se sprehoditi po Elizejskih poljanah...

Glede na to, da je Pariz drago mesto že za deviznega turista, kaj šele za popotnika z vsak dan bolj obubožanega Balkana, predlagamo, da bi pričeli z zbiranjem denarja takoj.

Vsakemu, ki bo izpolnil prijavnico in jo poslal v kadrovsko splošni sektor, se bo od plače avtomatično trgalo 250.000 din, sindikat pa bo ta sredstva takoj vezal pri Interni banki po najvišji možni obrestni meri. Po treh mesecih se bo znesek skladno z inflacijo povečal. Kdor se bo prijavil, pa se iz objektivnih razlogov izleta ne bo mogel udeležiti, mu bo denar skupaj z obrestmi vrnjen.

O tem, točno kdaj in kako bomo šli, danes ne vemo še ničesar. Skušali bomo poiskati najugodnejšega ponudnika, ki nam bo organiziral izlet.

IO OOS

Podpisani roj.

na delih in nalogah

sem interesent za izlet v Pariz spomladi 1990. Zato dovoljujem, da se mi od OD mesečno odtegne 250.000 din in se kasneje skladno z inflacijo ta znesek dvigne.

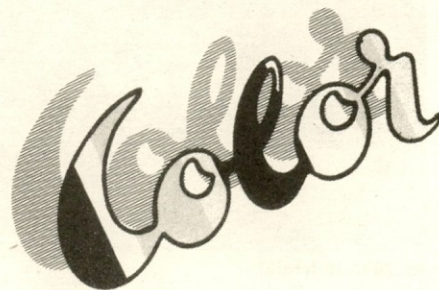
Medvode, dne Podpis

Žreb je odločil

		148	BANKA DELA	PELJUV S3	KUNANA KUNANA	OSN JA KETOL	BARUNO NOIT
			OS	A	K	A	
			P	O	N	O	S
			P	R	V	I	O
			M	A	J	M	R
			V	E	A	T	
			I	T	A	L	I
148	OSN JA PELJUV KUNANA	P	D	A	L	T	I
OSN JA PELJUV KUNANA	B	R	E	S	T	A	N
OSN JA PELJUV KUNANA	R	A	L	O	A	L	A
OSN JA PELJUV KUNANA	I	Z	A	N	O	T	A
OSN JA PELJUV KUNANA	Z	N	C	E	N	A	A
OSN JA PELJUV KUNANA	G	I	N	E	K	O	L
OSN JA PELJUV KUNANA	A	K	A	N	T	I	M
OSN JA PELJUV KUNANA	Č	R	T	A	N	J	T
OSN JA PELJUV KUNANA	I	Š	T	A	R	A	R

V prejšnji številki glasila smo objavili nagradno križanko in prejeli 37 rešitev. Žrebanje smo izvedli v računovodstvu. Komisija v sestavi Helena Pretnar, Anica Časni in Anica Luštrik je za dobitnika prve nagrade 30.000 din izžrebala Mirka Kovačeca, drugo nagrado 20.000 din prejme Rezka Bertonec, tretjo nagrado 10.000 din pa Barbara Podražaj.

Čestitamo!

Jubilanti '89

Tradicija se nadaljuje in tako so bila pred prvomajskimi prazniki podeljena priznanja delavcem za 10, 20 in 30-letno prizadevnost in zvestobo kolektivu.

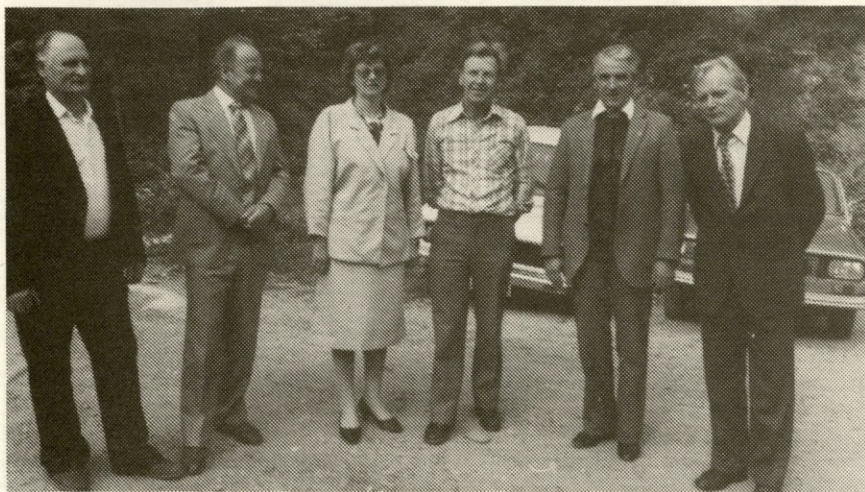
Zbrali smo se v romantičnem okolju med smrekami in reko Soro v gostilni „Vigred“ v Retečah. Zbrane jubilate je pozdravil Nace Sovdat — namestnik predsednika delavskega sveta in jim podelil priznanja. Poleg jubilejnih nagrad pa je bila podeljena tudi nagrada za posebne zasluge pri delu. To priznanje je

za neprecenljiv prispevek Colorju prejela Marija Petek.

Zbrane jubilate je pozdravil tudi direktor Rihard Jerebic. Poudaril je, da so veliko pripomogli k razvoju podjetja in jim zaželel še veliko delovnih uspehov tudi vnaprej.

Po kosilu se je pričel zabavni del popoldneva. Ob zvokih ansambla „Lipa“ so se pari veselo zavrteli. Ples in petje ter vesela družba se je razpotegnila v noč. Bilo je prijetno, za kar pa vedno in povsod poskrbijo — LJUDJE.

M.B.

30, 20 in 10-letniki

Foto: Oton Bačnik

60. letnica

Leta 1929 so se Medvoščani in okoličani začeli pogovarjati, da bi bilo dobro ustanoviti godbo. Pokazale so se potrebe za igranje na gasilskih veselicah, pogrebih in drugih priložnostih.

Zbrali so se mladi fantje-bratje Krelj, Jože, Štefan, Viktor Arčon, Anton Peklaj, Franc Bečan in Krelj „Jurčkov“ Franc. To so bili ustanovitelji godbe in vsak od njih je moral za začetek dati 1000 din (takrat pol krave) za nakup instrumentov, nekaj pa so prostovoljno zbrali občani. S prvimi vajami so pričeli pri Hočevarju, pozneje pa pri Knifcicu na Svetju. Začetek je bil težak, saj ni bilo znanja pa tudi kapelnikov ni bilo na izbiro. Z veliko truda in samoodpovedovanja so tudi to prebrodili.

Leta 1934 so godbeniki kupili na Svetju zemljišče in v nekaj letih, s prostovoljnim delom, zgradili godbeni dom, ki nam še danes služi. V teh letih je občina dajala godbi mesečno 500 din pomoči. Ni bilo veliko, toda dobro voljo so pa le pokazali.

Med drugo svetovno vojno godba ni popolnoma prenehala z aktivnostjo, čeprav je nekaj godbenikov odšlo v partizane, od teh pa jih je nekaj tudi padlo.

Takoj po vojni jih je Franc Krelj, po domače „Jurčkov“, spet zbral in začelo se je resno delo. Godba je postajala številčnejša in kvalitetnejša v igranju.

Od začetka pa do danes se je izmenjalo več kapelnikov. Prvi je bil Fritz Zaplotnik — po rodu Čeh, pozneje Anton Trante, Franc Dolinar, Alojz Oseli, Janko Jamnik in sedanji Vili Bedenikovič. Vsi ti moške so se in se še trudijo prenesti svoje znanje na godbenike amaterje. Vložili so ogromno prostega časa, največkrat brezplačno, saj so bili vedno finančni problemi. Ogromno not je bilo treba ročno napisati in prepisati, da je nastal arhiv, kakršnega imamo sedaj v godbenem domu. Danes je to mnogo lažje, ker obstajajo kopirni stroji.

No, treba je ob tej priliki napisati, da je imela godba nekaj let nazaj hudo krizo, tako finančno kot kadrovsko. Vsak godbenik, ki je kakorkoli prenehal igrati, je naredil v orkestru praznino, katere nikakor nismo mogli zapolniti. Ni in ni bilo mladih godbenikov, zato smo na pobudo nekaterih godbenikov in predstavnikov DONITA prešli na načrtno vzgojo mladih godbenikov. Ustanovili smo svojo godbeno glasbeno šolo. Naredili smo akcijo po osnovnih šolah, tovarnah in drugih ustanovah za pridobitev učencev in učenk. Prvi rezultati so

medvoške godbe

Koncert pihalnega orkestra DONIT, s katerim smo počastili 60. letnico neprekinjenega delovanja

Nasmejani obrazi mladih godbenikov ob prvem javnem nastopu

Naši zvesti poslušalci so do zadnjega kotička napolnili dvorano „SVOBODE“ Medvode

tukaj in so bili vidni na koncertu ob 60. letnici, saj smo prvič nastopali v tako povečani zasedbi (45 godbenikov) in v novih uniformah. Po uspelem koncertu je bil naš trud poplačan, saj je bilo vloženo ogromno dela in sredstev. Seveda brez finančne pomoči DONITA bi bilo kaj takšnega nemogoče doseči.

Povedati je treba, da tudi nas tolče inflacija, saj stane inštrument povprečno osemsto starih milijonov (za kvalitetno igranje mora biti tudi inštrument kvaliteten), uniforma stane sto starih milijonov, dežni plašči, ki jih moramo še kupiti, po štirideset starih milijonov, notno gradivo trideset starih milijonov mesečno, šolnika za učence sto petdeset starih milijonov, tako da za povrnitev potnih stroškov ni denarja in jih godbeniki sami krijemo. Vse te stroške „Donit“ ne bo zmogel kriti sam, od ZKO Šiška dobimo letno komaj sto starih milijonov. Color nam pomaga s prevozi, v ostalih tovarnah pa zaenkrat nismo deležni pomoči, čeprav je godba namenjena za potrebe po celi bivši medvoški občini in si je Donit niti najmanj ne lašti. Donitovci godbi namenjajo določena finančna sredstva letno, mi pa jim to vračamo z brezplačnimi nastopi in sodelujemo pri pogrebih njihovih članov kolektiva. Ne vem, zakaj se ne moremo enako dogovoriti tudi z ostalimi kolektivi v Medvodah. Mislim, da je petdesetčlanska godba s primerno kvaliteto igranja, enotno oblečena, ki skrbi za ohranitev kulturne dediščine, osvetcha, zaposluje in poučuje mladino, lahko ponos vsakemu kraju. Ravno pri godbi v zadnjih letih ugotavljamo, kako lahko in lepo je delati z mladimi, samo treba se jim je posvetiti in jim pomagati. Zato mi zavračamo trditve nekaterih, da je današnja mladina pokvarjena, nedelavna in nedisciplinirana. Pogovor pravi „žrebe se od konja uči“.

Torej godbeniki s trenutnim uspehom in rezultati še nismo zadovoljni, treba je še šolati mlade kadre, izpopolnjevati znanje godbenikov in tako dvigniti kvaliteto igranja celotnemu orkestru. Zato vabimo pionirje, mladince in pa tudi starejše mladince, da se odločijo in vpišejo za naslednje šolsko leto v našo glasbeno šolo. Imamo potrebe po klarinetistih, trobentačih, baritonistih, pozavnistih, basistih in bobnarjih. Če je kdo katerega od naštetih inštrumentov že igral, pa mu bomo pomagali dopolniti znanje (prijave na telefon 612—955).

Lahko si ogledate naše delo tudi ob blizu v godbenem domu, vsak ponedeljek in četrtek od 20. do 22. ure, ko potekajo vaje.

Peter Mravlje

Oh, ride

Nenavadni naslov zapisa z letošnjega Colorjevega izleta na Ohrid sem vzela iz legende o tem, kako je mesto Ohrid dobilo svoje ime, a o tem kasneje.

Približno 80 izletnikov z družinskimi člani in ostalimi se nas je 13. aprila pozno zvečer zbralo na Brniku. Z JAT-ovim Boeingom smo bili v dobri uri na Ohridskem letališču. Preleteli smo celo Jugoslavijo, ne da bi — razen nekaj luči — kaj videli. Škoda je, ker smo se tudi vračali ponoči tako, da smo cca 2000 km premagali, ne da bi to ogromno razdaljo sploh lahko zaznali.

Z letališča smo se takoj odpeljali v hotel „Metropol“, kjer je bila naslednje tri dni naša iztočnica za obiskovanje ohridskih znamenitosti. Upam, da moj zapis ne bo predolg in predolgočasen, ampak naša vodička nam je razkazala in razložila toliko stvari, skratka izkazala se je za „živi leksikon“ ohridskega področja, da tudi jaz ne bom mogla na kratko opraviti.

Prvi dan zjutraj nas je pozdravilo hladno, vetrovno vreme, kakršno smo imeli tudi naslednja dva dni. Preko Bitole in Resena — ob Snežkini razlagi — smo se odpeljali preko meje v Grčijo, v majhno mesto Florina, ki se je iz vasi v mesto razvilo prav zaradi jugoslovanškega shoppinga, ki pa se v zadnjem času zaradi padanja vrednosti dinarja ne izplača več, kar smo prav kmalu ugotovili. Od vsega nam je bil najbolj všeč častna straža NIKI na grški meji, kjer v grško nošo opravljen stražar nepremično stoji v stražarski uti. Na ušesa pa nam je v mestu najbolj tolkla bučna propaganda iz močnih zvočnikov za politično stranko PASOK in Papandreua. Napovedan obisk jezera Vegoritiss je iz meni neznanega vzroka odpadel. Vrnili smo se in si v bližini Bitole ogledali še ostanke oz. izkopanine antičnega mesta HERAKLEA LINKESTIS, nastalega ob rimski cesti via Egnatia. Rimljani so mesto zavzeli v I. sol. p.n.š. V 5. stol. so ga oropali Goti, zatem pa se v virih ne omenja več. Pri izkopavanju so našli mnogo predmetov iz železne dobe, grške in rimske dobe. Predvidevajo, da je štelo cca 60.000 prebivalcev. Ohranjeni so tlorisi in mozaiki starokrščanske bazilike, sodišča, term, male bazilike. Na prostoru, kjer je bilo sodišče, stojita popolnoma ohranjena kipa Tita Flavija Oresta in Nemesis (ki je vedno upodobljena brez glave), prav tako ohranjen je ostal rimski amfiteater. V kolikor bi bilo na razpolago dovolj finančnih sredstev, predvidevajo, da bi odkrili še mnogo več ostankov tega antičnega mesta.

V nadaljevanju vožnje smo ugotovili, da je prišlo do nesporazuma. Prvi dan namreč ni bilo predvideno kosilo, pa mnogi potniki tega niso vedeli. Le Nande je prebral program tako kot je treba in se dobro založil z malico, zato pa je tudi bil vseskozi dobre volje. Tisti, ki ga poznamo kot resnega, redkobesednega delavca, se kar načuditi nismo mogli, od kod pobira zabavne, originalne domisljice. Brez njega bi bil prvi dan precej zgubljeni (glej zgoraj — kosilo!), tako pa smo se v zadnjem delu avtobusa med vso vožnjo dodobra nasmejali.

V soboto zjutraj spet hladno, vetrovno vreme z oblaki, ki so grozili, da se bodo zjokali. Ampak mi se nismo dali, vzeli smo „kišobrane“, se vkrcali na barko in se odpeljali z namenom, da si ogledamo Strugo. A glej, zlomka, precej pred pomolom v Strugi je spodaj nekaj zapraskalo, barka se je zatresla — nasedla je v pesku. Voda je bila za pristajanje prenizka. Dobro, da je bil le pesek na dnu in ne kake skale, sicer bi se tudi kopali, ali pa izstopili in šli naprej peš. No, kdor prej ni še nikoli „nasedel“, je pa tega dne. Kapitan jo je dobesedno zvozil, saj je spravil barko nazaj na jezero ter nas odpeljal do samostana in cerkvice sv. Bogorodice in hotela „Biser“, ki je edini ob Ohridskem jezeru grajen v avtohtoni ohridski arhitekturi. Obe zgradbi sta grajeni v skali ter imata za zadnji steni kar skale, kar je zares zanimiva izvedbena rešitev. Pri nunah, ki živijo v samostanu, smo se oskrbeli z „mastiko“ in „lozo“, ki jo nune same pridelujejo ter se vrnilo na Ohrid na kosilo v restavracijo ob izvirnih Biljane. Danes nas je brezplačno zabavala Mira. Sledila je avtobusna vožnja do Sv. Nauma na južnem koncu jezera ob albanski meji. Med potjo nam je vodička Snežka razlagala o življenju v Makedoniji in všeč mi je bilo, da je k razlagam dodajala svoj komentar. Zemlja je povsod, kjer je možno, obdelana, tu gojijo predvsem sadje in vinsko trto; videli pa smo veliko nerodovitnih področij, kjer je mnogo kamenja. Gozdovi, kar jih je, so v večini umetno zasajeni, saj so Makedonijo mnogoštevilni gospodarji skozi stoletja samo izkoriščali, med drugim so povsem iztrebili gozdove. Samostan Sv. Nauma je kilometre oddaljen od kakršnegakoli naselja, grajen na skali, ki štrli 25 m iz jezera, dostopen le z ene strani. Zgradil ga je Naum Ohridski v 10. stol. n.š. Naum in Kliment sta bila učenca Cirila in Metoda, prva makedonska prosvetitelja, ustanovitelja cirilice, začetnika make-

donske književnosti. Sv. Naum je v tem samostanu tudi pokopan, legenda pa pravi, da tisti, ki položi uho na pokrov grobnice (če je vse tiho in mirno), lahko sliši bitje srca. Nisem izvedela, ali je kdo od izletnikov preverjal to legendo. Z dvorišča samostana je krasen razgled na Ohridsko jezero — nekaj podatkov: jezero leži 695 m nad morsk gladino, dolgo je 30 km, široko 9—14 km, največja globina pa je 287 m, celotna površina 367 km² — ena tretjina pripada Albaniji. Jezero slovi po svoji čisti vodi, ki se je mi, ki v Sloveniji skoraj nimamo več čiste vode, kar nismo mogli nagledati. V njem živi tudi postrv, ki je znana ohridska specialiteta. Tudi panorama jezera je enkratna, saj ga obkrožajo nad 200 m visoki vrhovi Galičice na zahodni in Jablanice na zahodni strani, ob tem času še zelo zasneženi.

Z velikim zanimanjem smo gledali proti albanski meji (kovinska ograja), ki se kakih par sto metrov od samostana spušča v jezero. Kakšna je neki v resnici ta uboga, za svet zaprta dežela? Graničarji se tu zelo razumejo in doslej na tej meji še ni bilo incidenta. Med določanjem mej po II. svet. vojni je precej makedonskega življa ostalo v Albaniji, na zah. strani pa albanskega v Makedoniji, tako da ima mnogo ljudi na obeh straneh meje svoje ožje sorodnike, ki pa jim Albanci dovoljujejo obiske le na vsakih 5 let, pa še ti so v Albaniji opravljeni v posebnih za to določenih prostorih ob navzočnosti albanskega varnostnika.

Vrnili smo se v hotel, kjer nas je po večerji zabaval domači ansambel z narodnimi pesmimi, za nas pa se je potrudil tudi s „Trzinko“. Najbolj vztrajni so še pozno v noč nato prepevali.

Program tega izleta je bil res natrpan in za nedeljo sta nam ostala še ogleda Struge in Ohrida. V Strugi smo si ogledali izliv Črnega drima iz jezera (pri Sv. Naumu izvira, se izlije v jezero, teče po vsej dolžini jezera — z letala se vodni tok vidi — ter se tu obogaten s podvodnimi izviri izlije), kjer smo spet občudovali čistost vode, poslušali razlago o mestu samem, Struških večerih, ki se odvijajo na prostem, na mostu nad Drimom 50 m od izliva, poslovlili smo se od Danelovega nečaka, ki tu služi vojake ter se odpeljali ogledat si še samo mesto Ohrid.

Ohrid ima zelo pestro zgodovino, saj je menjal mnogo gospodarjev. Prvič v zgodovini je omenjen v III. stol. p.n.š. kot grško mesto Lihnidos. V II. st. p.n.š. je prišel pod Rimljane in se razvil v pomembno mesto v rimski provinci

Makedoniji. V srednjem veku je bil središče slovanske kulture (Naum in Kliment), konec 10. stol. je bil prestolnica Samuilove države. Legenda o nastanku imena Ohrid pravi, da je le-to nastalo po tem, ko se je car Samuil prvič vzpenjal po hribu proti mestu, ter vzdihnil: „Oh, ride!“

Ohrid je bil v 10. stol. tudi sedež arhiepiskopije. V 12. stol. je bil že znano trgovsko središče, v 14. stol. je prešel v srbske roke, ob koncu istega stol. v turške. V naslednjih stoletjih je mesto doživelo znaten ekonomski razvoj. Leta 1913 je bil z ostalimi področji Makedonije priključen Srbiji.

V Ohridu je mnogo pravoslavnih cerkev in cerkvic — nekoč jih je bilo 365 — danes je ohranjenih le nekaj večjih. Največja je bazilika SV. Sofije, t.j. Sv. modrosti (iz grške besede Sophos — moder), ki smo si jo natančneje ogledali. Zgrajena je bila v XI. stol., kasneje so jo še dograjevali — Turki pa so jo predelali v džamijo ter zakrili vse freske. Baziliko zdaj restavrirajo, je pa to zahtevno strokovno delo, saj je zelo slabo ohranjena — cel južni zid so morali podpreti in povezati, ker se je močno nagibal. Zatem smo se po ozkih uličicah starega mesta napotili še na vrh hriba k cerkvi Sv. Klimenta, spotoma pa si ogledovali hiše, grajene v originalni makedonski arhitekturi — višja nadstropja so pomaknjena navzven. Ob cerkvi je galerija, kjer razstavljajo ikone, kar so jih s tega področja uspeli rešiti pred ratovi. Nasproti cerkve pa na hribu nad mestom dominirajo ostanki mogoče Samuilove trdnjave. Po Snežkini razlagi o industriji mesta ter novem delu, ki se s hriba lepo vidi, smo zaradi izredno hladnega vetra ogled Ohrida kaj hitro zaključili v prijetnem lokalčku ob jezeru, kjer smo se pogreli z lozo in mastiko (mastika je žganje, kateremu med kuhinjo dodajo nekaj janeža). Proti večeru smo se preselili v sosednji „Riblji restoran“, kjer smo seveda poskusili tudi ohridsko postrv. Zares ima posebno dober okus. Danes smo imeli spet povsem drugo sestavo družbe in spet novo zabavo, za katero je poskrbel Lojze, ki se je našel v „Micko“ in „osvajal fante“.

Pozno zvečer smo se zadnjič vsedli v avtobusa ter se odpeljali na letališče. Poslovlili smo se od domačih vodičkov. Na letališču samem smo imeli še incident s torbo, ki je nihče ni hotel priznati za svojo, končno pa smo s številko prtljage le odkrili, koga so dogodivščine teh treh dni tako prevzele, da je pozabil, koliko prtljage ima.

Za zadnjo jugo-dogodivščino pa je poskrbel avtobus, ki je „pritipal“ iskat izletnike na Brnik z enourno zamudo —

Dopustniški dnevi se naglo bližajo...

popravljal je namreč večjo okvaro. Mi pa smo se v Makedoniji jezili, ker je avtobus počakal sredi klanca, ampak ga je šofer „zrihtal“ v manj kot minuti.

Klub vsem NNNP-jem, ki smo jih doživeli, smo v treh dneh mnogo, preveč, videli, tako, da smo komaj pospravili vtise, doživeli prijaznost in gostoljubnost domačih turističnih delavcev ter med povratkom že planirali, kam gremo naslednje leto. In pomislite, nekateri v teh časih predlagajo Pariz — no, jaz sem „za“, zadnjo besedo pa bo rekla Inflacija.

SF

COLORJEVE INFORMACIJE izdaja organizacija združenega dela Color Medvode, vsak mesec v nakladi 900 izvodov. Glasilo ureja uredniški odbor: Marko Ažman, France Erman, Milena Kržin. (odgovorna urednica), Franci Rozman (glavni urednik) in Janez Žerovnik. Fotografije Franci Rozman. Razmnoževanje PLEŠKO, Ljubljana. Po mnenju Sekretariata za informacije pri Izvršnem svetu Skupščine SRS št. 421-1/72 je glasilo oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Kratke novice

STANOVANJSKI KREDITI

Delavci bodo podobno kot doslej sklepali pogodbe o najemu kreditov z banko in to po veljavnih bančnih pravilih. Istočasno bodo sklepali dodatno pogodbo s Colorjem, s katero se bo podjetje obvezalo, da bo pokrivalo 35% mesečne anuitete kreditojemalca vse dotlej, dokler je ta v delovnem razmerju v Colorju. Ta olajšava bo veljala od takrat, ko se bo mesečna anuiteta zaradi učinka inflacije povečala za več kot 35%.

Te ugodnosti bodo deležni vsi tisti delavci, ki so najemali stanovanjske kredite v zadnjih dveh letih (pod manj ugodnimi pogoji), vendar od sklepa delavskega sveta dalje.

Delavcem, ki so prejeli stanovanjsko posojilo v teh pogojih, pa so se v času vračanja upokojili, bo Color pokrival 35% delež tudi po upokojitvi, pod pogojem, da so bili zaposleni v Colorju najmanj 5 let pred upokojitvijo.

KADRI

Vodji kadrovske splošnega sektorja Ivu Kržišniku z 31. majem 1989 sporazumno preneha delovno razmerje. Delavski svet je na dela vodje kadrovske splošnega sektorja imenoval Janka Proja, dipl. prav., z mandatno dobo 4 leta.

VOLITVE

Delavski svet razpisuje volitve v delavski svet SOZD „Kemija“ — volimo tri delegate ter samoupravno delavsko kontrolo SOZD, kjer volimo enega delegata. Volitve v navedene samoupravne organe bodo dne 30. maja 1989.

Iskreno se zahvaljujem za podarjeno cvetje in izrečeno sožalja ob boleči izgubi dragega moža Alfreda!

Sorjanova

Fotokronika Partizanskega marša '89

Kraj: Ljubljana, sobota 6. maja 1989
 Proga: 28 km, od starta za Bežigradom preko Urha in Golovca do cilja na Ajdovščini

Ekipe: tričlanske

Zastopstvo Colorja: tri ekipe v moški konkurenci

I. Franc Burja

Frane Erman

Lojze Kovič

II. Pavle Jerina

Marjan Ločniškar

Roman Jerina

III. Tomaž Žavbi

Gvido Pevec

Roman Žavbi

17.00

Start na Allendejevi ulici

Čas 15.30

Zbiranje ekip na tovarniškem dvorišču. Na posameznih obrazih je zaslediti rahlo zaskrbljenost

17.45

Prvi od naših je na vrh Urha pritekel Francelj

15.31

Ob zamenjavi fotografa se razpoloženje popravi

17.58

Druga ekipa je bila enotna od starta pa do cilja

16.10

Gasilski posnetek nabrušenih pred startom

19.05

Prva ekipa je za debelejši las zgrešila magično mejo (za rekreativece) dveh ur